

Chương 118: Dững khí mù quáng

Lúc này, có phóng viên cầm microphone đưa tới trước mặt Khương Nhất Minh.

“Đạo diễn Khương, xin hỏi ngài đối với kỹ thuật diễn của Lâm Yên thấy thế nào!”

“Lúc này Lâm Yên nói cô ấy dựa vào kỹ thuật diễn được vào đoàn phim, xin hỏi là có thật không?”

“Đạo diễn Khương, ngài hẳn biết quan hệ của Thư Nhã và Lâm Yên, nể mặt mũi của Thư Nhã mới giao nhân vật này cho Lâm Yên sao!”

.....

Đối mặt vấn đề của các phóng viên, sắc mặt Khương Nhất Minh âm trầm. Có nghĩ thâm muốn mở miệng giúp Lâm Yên làm sáng tỏ, nhưng là chuyện của Chu Phong liên quan đến giải trí Diên Phong, ảnh hưởng quá lớn, tuyệt đối không thể để cho phóng viên biết.

Cuối cùng, Khương Nhất Minh chỉ có thể giữ im lặng, cũng không có nói câu nào.

Lâm Thư Nhã thấy thế, khóe miệng hơi nhếch lên, lộ ra vẻ mặt trong dự kiến.

Cô quá hiểu biết Lâm Yên, kỹ thuật diễn của cô rối tinh rối mù. Tám phân lại may mắn nhất được tiện nghi, lúc ấy sau khi Chu Phong bị người tố cáo, Khương Nhất Minh sợ cô đi ra ngoài nói bậy, mới giao

nhân vật này cho cô.

Các phóng viên vây quanh nhìn thấy Khương Nhất Minh phản ứng như vậy, tự nhiên xem hấn ngâm thừa nhận, lập tức tập thể bắt đầu hưng phấn.

“Xem đi, ngay cả đạo diễn Khương đều ngâm thừa nhận!”

“Ngay cả lời nói dối như vậy cũng nói được, quả nhiên là không có giới hạn cuối!”

“Lâm Yên, hiện tại cô còn có gì để nói!”

.....

Lâm Yên biết nguyên nhân Khương Nhất Minh không thể mở miệng, nhún nhún vai nói, “Không có gì để nói, mọi thứ dùng thực lực nói chuyện, chờ khi chiếu phim, kỹ thuật diễn của tôi như thế nào, mọi người tự nhiên sẽ biết. Vẫn hy vọng..... Đến lúc đó, các ngài phóng viên vô căn cứ bôi nhọ tôi, có thể từng người xin lỗi tôi.”

Đám phóng viên nghe vậy, vẻ mặt nhìn Lâm Yên giống như nhìn kẻ điên.

“Xin lỗi cô, tôi thấy cô đã điên rồi!”

“Tôi thấy cô là lợn chết không sợ nước sôi, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!”

“Phốc, xin lỗi? Lúc tôi xem, sợ rằng cô khóc lóc thảm thiết cầu trả vé xin lỗi với tất cả người hâm mộ điện ảnh tại hiện trường!”

Phóng viên Tôn mặt đây buồn cười, không ngừng châm chọc mở miệng, “Được thôi, đến lúc đó nếu cô thật sự có thể chứng minh kỹ thuật diễn, tôi quỳ xuống xin lỗi cô cũng được!”

“Ha ha ha ha ha, tôi cũng vậy, tôi cũng vậy.....”

Phóng viên Tôn nói lời này lập tức làm cho hiện trường cười vang một trận cùng tiếng hòa theo.

Lâm Yên quét mắt nhìn vô số thiết bị ghi hình tại hiện trường, vừa lòng gật gật đầu, nhiều người nhìn như vậy, đến lúc đó một người cũng chạy không được đâu.

.....

Thời gian phỏng vấn kết thúc, các phóng viên lục tục rời đi, lúc này studio mới trở cuộc an tĩnh lại.

Lâm Thư Nhã cùng Tưởng Tư Phi trò chuyện vài câu, cũng theo sau rời đi.

Trước khi rời đi, ánh mắt ngạo nghễ trên cao nhìn xuống đảo qua trên mặt Lâm Yên: “Chị gái, gặp lại.”

Chân trước Lâm Thư Nhã mới vừa vừa rời khỏi, Tưởng Tư Phi liên cố ý liếc mắt một cái nhìn Triệu Hồng Lăng, ngay sau đó mở miệng nói với Chu Mạn Thiển ở một bên, “Tôi còn tưởng rằng Triệu Hồng Lăng là người thông minh đấy, không nghĩ tới, cô lại ngốc đến mức muốn dựa vào loại rác rưởi này xoay người!”

“Ha hả, tôi đã sớm nói qua, Triệu Hồng Lăng hoàn toàn chính là ở dựa vào cô, hút máu của cô! Sợ rằng cô còn không biết đâu, Triệu Hồng Lăng cùng các quản lý khác của công ty đánh cuộc, trong ba tháng, sẽ dẫn dắt Lâm Yên làm ra công trạng hàng đầu, nếu không cô ta sẽ tự động từ chức vụ tổng giám nghệ sĩ kinh tế bộ!”

“Thật hay giả? Cô điên rồi nha!”

Hai người cô một lời tôi một ngữ, cho đến khi nhân viên công tác tới mời Tưởng Tư Phi đi vào thay quân áo, Tưởng Tư Phi mới dầm giày cao gót, cao ngạo khoe dáng người rời đi.

Đa Đa đây mặt tuyệt vọng ử rử: “Chị Yên, chị nói như vậy tại trước mặt nhiều phóng viên Đến lúc đó làm thế nào thu dọn hiện trường?”

Lân trước ở công ty cũng như vậy, lân này ở trước mặt các phóng viên lại như vậy.....

Lâm Yên chớp chớp mắt: “Làm thế nào thu dọn hiện trường? Tại sao hỏi tôi? Đương nhiên đây là chuyện đám phóng viên kia nên suy xét!”

Đa Đa: “.....”

Rốt cuộc là ai cho chị dũng khí mù quáng như vậy a a a!